Με αφορμή τις εν εξελίξει αντιδράσεις για την ιδιωτικοποίηση του αεροδρομίου Χανίων από το Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου, φέρνω στο μυαλό μου τις κατά καιρούς πολιτικές δηλώσεις: «Το ΤΑΙΠΕΔ είναι ένα απίστευτο σκάνδαλο από μόνο του. Ένα εκτροφείο σκανδάλων. Και είναι πρωτοφανές σε μια ευνομούμενη χώρα, η αξιωματική αντιπολίτευση να ζητά τα πρακτικά των συνεδριάσεων του ΤΑΙΠΕΔ και να αρνούνται να τα προσκομίσουν», επανέλαβε πρόσφατα ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Τσίπρας.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η σημερινή κυβέρνηση εκποιεί αντί πινακίου φακής τη δημόσια περιουσία, με γνώμονα τις ιταμές εντολές των δανειστών κι όχι τη βούληση του εκλογικού σώματος, χωρίς ίχνος ενδιαφέροντος για μιαν εθνική αναπτυξιακή στρατηγική ή την ευημερία των τοπικών κοινωνιών.

Είναι όνειδος να διαβάζει κανείς τις δηλώσεις τοπικών βουλευτών της συμπολίτευσης, οι

οποίοι προσπαθούν να αναγάγουν την εκποίηση του αεροδρομίου Χανίων σε θέμα ανταγωνισμού μεταξύ ανατολικής και δυτικής Κρήτης, ισχυριζόμενοι ότι το πρόβλημα έγκειται στο γεγονός ότι θα έπρεπε, μαζί με το αεροδρόμιο Χανίων, να εκποιηθεί και το αεροδρόμιο του Ηρακλείου!

Εξίσου απογοητευτικές είναι και οι κενολογίες του τοπικού βουλευτού της αξιωματικής αντιπολίτευσης που περιορίζεται σε ατελέσφορες καταγγελίες της δρομολογημένης εκποίησης.

Κατά την ίδια έννοια, τα διάφορα ψηφίσματα που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, διατυπωμένα από όλους αυτούς που με τις πράξεις και τις παραλείψεις δεκαετιών κατάντησαν την Ελλάδα εδώ που την κατάντησαν, μόνο οργή και αγανάκτηση μπορούν να προξενούν για το περίσσευμα υποκρισίας που κομίζουν.

Το αεροδρόμιο Χανίων είναι ένας βασικός πυλώνας ανάπτυξης της τοπικής κοινωνίας και αφού δεν μπορούμε να εξασφαλίσομε τον δημόσιο χαρακτήρα του, οι πολίτες πρέπει να πάρομε την κατάσταση στα χέρια μας και οι τοπικοί θεσμοί οφείλουν να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Έτσι, αντί να εκφωνούμε ανέξοδους δεκάρικους λόγους και να χύνομε δάκρυα και μελάνι κατά της ιδιωτικοποίησης, οφείλουμε να ιδρύσουμε έναν φορέα λαϊκής βάσης ο οποίος θα συγκεντρώσει τα απαραίτητα κεφάλαια για να το διεκδικήσει εκ μέρους της τοπικής κοινωνίας.

Το Δημοτικό Συμβούλιο των Χανίων, το Εμποροβιομηχανικό Επιμελητήριο και η Ένωση Ξενοδόχων Νομού Χανίων οφείλουν να ηγηθούν αυτής της προσπάθειας, δεδομένου ότι το αεροδρόμιο Χανίων είναι κερδοφόρο με προοπτικές μετατροπής του σε περιφερειακό κόμβο κι ως εκ τούτου αποτελεί μια ελκυστική επένδυση που είναι προτιμότερο να μείνει στα χέρια της τοπικής κοινωνίας και σε ντόπιους μεριδιούχους μικροαποταμιευτές.

Γι' αυτούς δε που θα σπεύσουν να πουν το γνωστό «μα δεν γίνονται αυτά τα πράγματα», κλείνω με λόγια δανεισμένα από την «Ασκητική» του μεγάλου Κρητικού, Νίκου Καζαντζάκη:

"Περπατώ στ᾽ αφρόχειλα της άβυσσος και τρέμω. Δυο φωνές μέσα μου παλεύουν. Ο νους: "Γιατί να χανόμαστε κυνηγώντας το αδύνατο; Μέσα στον ιερό περίβολο των πέντε αιστήσεων χρέος μας ν᾽ αναγνωρίσουμε τα σύνορα του ανθρώπου."

Μα μια άλλη μέσα μου φωνή, ας την πούμε έχτη δύναμη, ως την πούμε καρδιά, αντιστέκεται και φωνάζει: "Όχι! Όχι! Ποτέ μην αναγνωρίσεις τα σύνορα του ανθρώπου! Να σπας τα σύνορα! Ν᾽ αρνιέσαι ό,τι θωρούν τα μάτια σου! Να πεθαίνεις και να λες: Θάνατος δεν υπάρχει!"

Αλέξανδρος Ι. Κατσανεβάκης